

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 164/24
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1.CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.1.Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 21 grudnia 2023 r., sygn. akt II K 964/23.

0.1.Podmiot wnoszący apelację

- # oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
- # oskarżyciel posiłkowy
- # oskarżyciel prywatny
- # obrońcy oskarżonego
- # oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
- # inny

0.1.Granice zaskarżenia

0.0.1.Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
o.o.1.Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.1. Wnioski

#	Uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

1. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.1. Ustalenie faktów

0.0.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
-----	-----	-----	-----	-----
0.0.1. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
-----	-----	-----	-----	-----

o.1.Ocena dowodów**o.o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów**

Lp. faktu z pkt 2.1.1

Dowód

Zwięźle o powodach uznania dowodu

o.o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2

Dowód

Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.

Zarzut

3.1.

Apelacja obrońcy oskarżonej K. N. adv. M. M. - k. 103-112:**Obraza przepisów postępowania,** mająca wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

- art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę zebranego materiału dowodowego, z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia, w postaci zeznań

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

pokrzywdzonej M. G. i uznaniu tych zeznań za wiarygodne, podczas gdy pokrzywdzona zeznawała niespójnie, zaprzeczając samej sobie oraz dzieli niechęcią oskarżoną z powodu trwającego między rodzinami stron wieloletniego konfliktu sąsiedzkiego,

- art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę zebranego materiału dowodowego, z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia, w postaci zeznań pokrzywdzonej M. G. i uznaniu, że pokrzywdzona zeznała, iż zdarzenie, którego dotyczy niniejsze postępowanie miało miejsce na odcinku ulicy (...), podczas gdy z protokołu przesłuchania małoletniej w zakresie odnoszącym się do miejsca zdarzenia wynika jedynie, że oskarżona miała znajdować się koło sklepu i szła chodnikiem,

- art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę zebranego materiału dowodowego, z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia, w postaci zeznań świadka E. G. – matki małoletniej pokrzywdzonej i uznaniu tych zeznań za wiarygodne, podczas gdy zeznania świadka pozostają w sprzeczności z zeznaniami małoletniej pokrzywdzonej oraz świadek dzieli niechęcią oskarżoną z powodu trwającego między rodzicami stron wieloletniego konfliktu sąsiedzkiego, a zachowanie świadka wobec oskarżonej jest kontynuacją agresywnego, wrogiego i prowokującego zachowania członków rodziny pokrzywdzonej względem członków rodziny oskarżonej,

- art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę zebranego materiału dowodowego,

z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia, w postaci wyjaśnień oskarżonej i odmówienia im wiarygodności, uznając, że są one wynikiem przyjętej przez oskarżoną linii obrony, podczas gdy oskarżona negowała stawiany jej zarzut w sprawie z uwagi na fakt niepopelnienia zarzucanego jej czynu,

- art. 201 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę zebranego materiału dowodowego, z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia w postaci opinii sądowo – psychologicznej, poprzez przyjęcie, że opinia psychologiczna była wyczerpująca, a sama biegła wyczerpująco odniosła się do zakreślonej tezy dowodowej, natomiast zawarte w opinii ustalenia i końcowe wnioski logiczne i przekonująco uzasadniała, podczas gdy opinia jest nierzetelna zwłaszcza, że biegła w sposób wybiórczy i tendencyjny przytoczyła w opinii sformułowania M. G., pomijając te sformułowania, w których pokrzywdzona mówiła niespójnie, zaprzeczając samej sobie,

- art. 409 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez niewznowienie przewodu sądowego i w konsekwencji pozbawienia w ten sposób oskarżonej prawa do obrony, mimo zaistnienia podstaw ku temu w związku ze złożeniem przez obrońcę oskarżonej wniosku o wznowienie przewodu z wnioskami oraz złożeniem przez samą oskarżoną wniosków dowodowych i nierozpoznania ich przed ogłoszeniem wyroku, podczas gdy okoliczności, które miały zostać udowodnione miały istotne

znaczenie dla ustalenia, że czyn zabroniony nie został popełniony,

- art. 6 k.p.k. poprzez pozbawienie oskarżonej prawa do obrony, w tym prawa do korzystania z pomocy obrońcy poprzez nieuwzględnienie wniosku oskarżonej o zmianę terminu rozprawy złożonego pisemnie w dniu 5 grudnia 2023 oraz popartego na rozprawie w dniu 7 grudnia 2023 roku, podczas gdy oskarżona wyżej wymieniony wniosek uzasadniała chęcią ustanowienia obrońcy z wyboru z uwagi na brak odpowiedniej wiedzy w zakresie prawidłowego prowadzenia obrony, przy jednoczesnym odmówieniu jej przez adwokatów, do których zwróciła się z prośbą o pomoc, możliwości reprezentacji w związku ze zbyt krótkim czasem od odbioru wezwania na rozprawę w dniu 28 listopada 2023 roku, a terminem rozprawy wyznaczonym na dzień 7 grudnia 2023 roku i skorzystania z prawa do składania wyjaśnień po uprzednim ustanowieniu obrońcy.

Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść wyroku polegający na bezpodstawnym przyjęciu, że oskarżona popełniła przypisany jej czyn tj. w dniu 14 kwietnia 2023 roku w miejscowości B. ul. (...) gmina D., powiat (...), w rozmowie bezpośredniej wypowiadała groźby pozbawienia życia pod adresem małoletniej M. G., przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, wzbudzając tym samym u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę spełnienia tych gróźb.

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Zarzut obrazy art. 6 k.p.k. w zw. z art. 409 k.p.k. – podniesiony w apelacji obrońcy oskarżonej – okazał się zasadny, co w realiach przedmiotowej sprawy skutkowało uchynieniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu w Radomsku do ponownego rozpoznania. Dokonana bowiem przez Sąd Okręgowy analiza akt sprawy – w aspekcie przysługującego oskarżonej prawa do obrony – potwierdziła zasadność tego zarzutu.</p> <p>Nie ulega wątpliwości, że zasada gwarantująca w procesie karnym prawo oskarżonego do zwalczania przedstawionych mu zarzutów oraz podważania obciążających go dowodów, wyrażona w art. 6 k.p.k. znajduje swoje szersze umocowanie mające rangę gwarancji konstytucyjnej (art. 42 ust. 2 Konstytucji RP), a ponadto wynika z uregulowań międzynarodowych (art. 6 ust. 3 lic. c EKPC). Niewątpliwie jest zatem, że respektowanie prawa oskarżonego do obrony jest istotnym wymogiem procesowym i ważkim elementem rzetelnego procesu. Prawo do obrony może być wykonywane w różny sposób – poprzez działania obrońcy, osobistą aktywność oskarżonego lub też poprzez jego bierną postawę. Realizowanie tego prawa następuje przy wykorzystaniu różnych instytucji przewidzianych w przepisach procesowych (S. Steinborn (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz do wybranych przepisów LEX/el. 2016). Zarówno osobista aktywność oskarżonego, jak też</p>	

działania obrończe pełnomocnika procesowego wyrażają się w szczególności korzystaniem z inicjatywy dowodowej, jak też aktywną postawą w toku przeprowadzanych dowodów (zadawanie pytań, składanie oświadczeń itp.).

Podniesienie zarzutu naruszenia prawa do obrony, a więc przepisu art. 6 k.p.k., zawsze winno być w środku odwoławczym połączone ze wskazaniem konkretnego przepisu, którego uchybienie miało skutkować naruszeniem tej generalnej zasady procesu karnego (por. post. SN z 27.02.2019 r., III KZ 10/19, LEX nr 2626774). Zarzut apelacji obrońcy oskarżonego podniesiony w pkt 6, spełnia powyższy warunek, bowiem identyfikuje nierespektowanie przez Sąd pierwszej instancji zasady wyrażonej w art. 6 k.p.k. jako naruszenie przepisu art. 409 k.p.k. Powoduje to co do zasady poprawność zarzutu odwoławczego, jakkolwiek też nie przesądza automatycznie o jego skuteczności. Konkretyzując podniesione na tym tle zastrzeżenia, obrońca stwierdził, że nie uwzględnienie wniosku złożonego w dniu 21 grudnia 2023 roku (k. 88), a dotyczącego wznowienia przewodu sądowego, przy czym wniosku połączonego z wnioskami dowodowymi, które miałyby potwierdzić niepopelnienie przez oskarżoną K. N. zarzucanego jej czynu, nie było zasadne, okoliczności, które miałyby zostać udowodnione miały istotne znaczenie dla ustalenia, że czyn zabroniony nie został popełniony. Obrońca zaznaczył, że oskarżona wniosła o zmianę terminu rozprawy w dniu 07 grudnia 2023 roku (wniosek z dnia 05 grudnia 2023 roku), argumentowała chęcią ustanowienia obrońcy z

wyboru z uwagi na brak odpowiedniej wiedzy w zakresie prawidłowego prowadzenia obrony, przy jednoczesnym zbyt krótkim terminie od odbioru wezwania na rozprawę (w dniu 28 listopada 2023 roku) do dnia rozprawy (w dniu 07 grudnia 2023 roku). Zgodzić się należy, ze stanowiskiem obrońcy wyrażonym w analizowanym zarzucie (pkt 6 apelacji) i przedstawioną na jego poparcie argumentacją, jakkolwiek wymaga ono uzupełnienia z uwagi na specyfikę sytuacji, jaka w tym procesie zaistniała.

Zauważyć należy, iż po wpłynięciu aktu oskarżenia w niniejszej sprawie w dniu 14 listopada 2023 roku (vide k. 51-52) i wyznaczeniu terminu rozprawy w dniu 07 grudnia 2023 roku zarządzeniem z dnia 21 listopada 2023 roku (vide k. 57) oskarżona została wezwana na jej termin. Przedmiotowe wezwanie oskarżona rzeczywiście odebrała w dniu 28 listopada 2023 roku (vide k. 64) i w dniu 01 grudnia 2023 roku telefonicznie wniosowała o wgląd do akt sprawy i fotokopie, przy czym wniosek zrealizowano w dniu 04 grudnia 2023 roku (vide k. 60). Już następnego dnia 05 grudnia 2023 roku oskarżona złożyła pismo z wnioskiem z wnioskiem o zmianę terminu wyznaczonej na dzień 07 grudnia 2023 roku rozprawy podnosząc brak możliwości ustanowienia obrońcy z uwagi na zbyt krótki termin na przygotowanie obrony, a także z uwagi na kolizję z innymi obowiązkami i odmówienie jej obrony przez adwokatów z którymi się kontaktowała. Wyraźnie też artykułowała, że nie jest w stanie samodzielnie prowadzić obrony przed sądem. Jednocześnie na rozprawie w

dniu 07 grudnia 2023 roku oskarżona wniosek ten podtrzymała i pomimo tego sąd przeprowadził postępowanie dowodowe, oddalając – bez jakiegokolwiek argumentacji – wniosek o zmianę terminu rozprawy i jej odroczenie. Nadto, podkreślić należy, iż oskarżona nie przyznając się do stawianego jej zarzutu odmówiła składania wyjaśnień podnosząc, że będzie wyjaśniać na następnej rozprawie gdy ustanowi obrońcę.

Dodać też trzeba, że Sąd Rejonowy odroczył wydanie wyroku do dnia 21 grudnia 2023 roku na podstawie art. 411 § 1 k.p.k. Następnie w dniu 15 grudnia 2023 roku wpłynęło pismo obrońcy z wyboru oskarżonej z wnioskiem o wznowienie przewodu sądowego zawierające szereg wniosków dowodowych, na czele z wnioskiem o przesłuchanie oskarżonej.

Powyższa chronologia faktów w sposób oczywisty dyskwalifikuje stanowisko i argumenty przedstawione na jego poparcie Sądu pierwszej instancji zawarte w postanowieniu z dnia 21 grudnia 2023 roku (vide k. 88 i verte) o nie uwzględnieniu wniosku o wznowienie przewodu sądowego z uwagi na to, że wnioski dowodowe zostały zgłoszone po zamknięciu przewodu sądowego, a także jakoby oskarżoną cechowała opieszałość w ustanowieniu obrońcy.

Przedstawione powyżej okoliczności, świadczą o tym niestety, że Sąd Rejonowy zbagatelizował prawo do obrony oskarżonej i zlekceważył wnioski dowodowe ustanowionego ostatecznie w terminie późniejszym obrońcy oskarżonego, w tym dotyczących alibi oskarżonej,

zaniechując rozważnej ich analizy i rzetelnej ocenie. W takiej zatem sytuacji, gdy m. in. alibi oskarżonej nie zostało w najmniejszym stopniu poddane dowodowej weryfikacji. Zważywszy na powyższe, nie można w żadnej mierze uznać, iż działania oskarżonej w jakimkolwiek stopniu mogłyby stanowić przejaw dążenia do przedłużenia postępowania i tym samym błędne decyzje Sądu Rejonowego skutkowały faktycznym naruszeniem prawa do obrony. Zapewnienie zaś oskarżonej prawa do obrony, zarówno tej materialnej, jak i formalnej należy do najważniejszych zadań sądu w toku postępowania karnego. Tym bardziej, iż okoliczności wynikające z wyjaśnień oskarżonej złożonych na rozprawie w dniu 07 grudnia 2023 roku (vide k. 67) – w których podniosła, że nie przyznaje się do zarzutu, odmawia składania wyjaśnień, oraz, że będzie wyjaśniać na następnej rozprawie gdy ustanowi obrońcę – wskazywały na zaistnienie przesłanek do wznowienia przewodu sądowego już po jego zamknięciu przez sąd i odroczeniu wydania wyroku do dnia 21 grudnia 2023 roku w kontekście złożenia wniosku wraz z szeregiem wniosków dowodowych przez ustanowionego obrońcę w piśmie z dnia 15 grudnia 2023 roku (vide k. 73-75).

W przedmiotowej sprawie doszło zatem do naruszenia prawa oskarżonej do obrony wynikającego z art. 6 k.p.k.

Przy czym, naruszenie prawa do obrony miało w okolicznościach tej sprawy charakter tak rażący, że przesądzało o konieczności przeprowadzenia przewodu sądowego na nowo w całości. Bowiem obrońca był nieobecny w

trakcie całego przewodu sądowego w toku rozprawy głównej aż do zamknięcia przewodu sądowego, skutkujące brakiem możliwości zajęcia stanowiska przez obrońcę co do przeprowadzonych dowodów, ich oceny, zgłoszenia wniosków dowodowych, prowadzące do tego, że postępowanie sądowe w tym zakresie nie może być uznane za rzetelne.

Pozbawienie w niniejszej sprawie oskarżonej wbrew jej wyrażonej jednoznacznie woli, możliwości korzystania z pomocy obrońcy na etapie postępowania dowodowego w toku rozprawy głównej jest naruszeniem, które odnosi się do całego przewodu sądowego, wpływa na jego przebieg i mogło mieć wpływ na jego rezultat, a stąd ma skutek dotyczący całości tego przewodu.

W tym zatem konkretnym przypadku konwalidacja uchybienia prawu oskarżonej do korzystania z pomocy obrońcy, nie była możliwa w postępowaniu odwoławczym. Bowiem zaistniała konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości w rozumieniu art. 437 § 2 zdanie drugie in fine k.p.k. na skutek naruszenia przepisów prawa procesowego, skutkującego, w realiach sprawy, „nierzetelnością prowadzonego postępowania sądowego, uzasadniającą potrzebę powtórzenia (przeprowadzenia na nowo) wszystkich czynności procesowych składających się na przewód sądowy w sądzie pierwszej instancji”.

Sąd Okręgowy ograniczył rozpoznanie apelacji obrońcy oskarżonej do wyżej omówionego uchybienia, ponieważ było to wystarczające do wydania orzeczenia.

<p>Z uwagi na to, że rozpoznanie wyżej omówionych zarzutów było wystarczające do wydania orzeczenia, stosownie do treści art. 436 k.p.k., rozpoznanie apelacji ograniczono do wskazanych wyżej uchybień.</p> <p>Merytoryczna ocena i ustosunkowanie się do pozostałych zarzutów podniesionych w środku odwoławczym byłaby przedwczesna.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu lub ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z uwagi na konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zasadny okazał się wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, z przyczyn omówionych w części 3.1. uzasadnienia.</p> <p>Naruszenie podstawowego prawa oskarżonego, jakim jest prawo do obrony w procesie karnym, z reguły ma wpływ na treść wyroku, dotykając in concreto całego przewodu sądowego, co skutkuje koniecznością jego ponownego przeprowadzenia w warunkach zapewniających każdej z oskarżonych prawa do korzystania z pomocy obrońcy w znaczeniu materialnym. Nakazywało to uchylenie zaskarżonego wyroku i</p>		

przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Radomsku.

Alternatywny wniosek (obrońcy o uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego czynu), jako przedwczesny nie mógł zostać poddany ocenie.

1.OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
1.ROZSTRZYGNIĘCIE ODWOŁAWCZEGO	SĄDU
0.1.Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
-----	-----
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
-----	-----
0.1.Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	

-----	-----
-------	-------

0.1.Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.1.Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Związłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.1.2.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości – uchylenie wyroku w całości w stosunku do oskarżonej K. N..	# art. 437 § 2 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia		
<p>Uchybienia procesowe związane z naruszeniem prawa oskarżonej do obrony, która z przyczyn omówionych w uzasadnieniu, nie miała zapewnionej realnej obrony w toku postępowania przed Sądem I instancji.</p> <p>Stwierdzone uchybienie ma taką wagę i charakter, że skutkuje uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p> <p>Zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego w pełnym zakresie. Pozbawienie oskarżonej możliwości reprezentowania jej przez obrońcę i tym samym pozbawienie obrony formalnej, ale i materialnej, było sprzeczne z zasadą wyrażoną w art.</p>		

6 k.p.k. w zw. z art. 42 ust. 2 Konstytucji RP.		
5.3.1.3.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
5.3.1.4.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
<i>o.o.1.Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>		
<p>Formułując wytyczne, co do dalszego toku postępowania należy ograniczyć się do zalecenia ponownego rozpoznania sprawy w postępowaniu przed Sądem I instancji w sposób zgodny z wymogami kodeksu postępowania karnego, w szczególności przy zapewnieniu oskarżonej prawa do realnej obrony nie dopuszczając ponownie do sytuacji stanowiącej podstawę uchylenia zaskarżonego wyroku.</p> <p>Rozpoznając sprawę ponownie, Sąd Okręgowy przeprowadzi postępowanie dowodowe na nowo w całości. Należy zatem przesłuchać oskarżoną na okoliczności objęte zarzutem, o ile stawi się na rozprawę i nie skorzysta z prawa do odmowy składania wyjaśnień. W celu szczegółowego</p>		

wyjaśnienia okoliczności sprawy koniecznym jest przesłuchanie w charakterze świadków tych wszystkich osób, które dotychczas składały zeznania na rozprawie. Należy przeprowadzić postępowanie dowodowe, zaś wszystkie dowody po ich prawidłowym przeprowadzeniu na rozprawie należy poddać wszechstronnej ocenie, zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 7 k.p.k. Dokonując zaś oceny prawnej zachowania oskarżonej należy mieć w polu uwagi twierdzenia i zarzuty podniesione w środку odwoławczym. Jeśli chodzi o nowe dowody i weryfikację okoliczności, na które powołuje się obrońca oskarżonej, to Sąd I instancji rozważy potrzebę ich przeprowadzenia w celu wyjaśnienia sygnalizowanych okoliczności. Dopiero tak przeprowadzone ponownie postępowanie, w toku którego zostaną przeprowadzone wszystkie istotne w sprawie dowody, przy zapewnieniu oskarżonej prawa do realnej obrony, pozwoli Sądowi I instancji wypracować przekonanie co do faktycznej podstawy rozstrzygnięcia tak, aby z kolei ostateczne stanowisko Sądu meriti pozostawało pod ochroną art. 7 k.p.k. i dawało Sądowi Okręgowemu możliwość przeprowadzenia prawidłowej ewentualnie kontroli instancyjnej wyroku.

0.1. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

1.Koszty Procesu	
-------------------------	--

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	Brak podstaw do orzekania o kosztach procesu wobec uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

1.PODPIS

0.1.Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej K. N..		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 21 grudnia 2023 r., sygn. akt II K 964/23.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	Zmiana